

KOLNÍ REVUE

ZÁPIS DO PRVNÍ TŘÍDY

DOPORUČUJEME

Lyžařský kurz
1.stupně

Turnaj v házené a ve
futsalu

Kronika devátáků

Za tajemstvím Loch
Ness

Holky versus kluci

Popletené pohádky

POLONÉZA NA ŠKOLNÍM PLESE

KOMIKS

Ročník VIII., č. 3

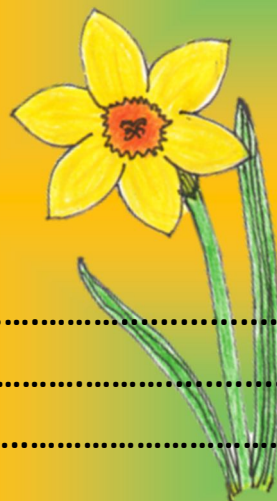
KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012

www.zsms.streliceubrna.cz

skolnirevue@centrum.cz

16. dubna 2013

OBSAH

Bylo nebylo

Lyžařský tábor	1
Zápis budoucích prvňáčků	3
Nácvik polonézy	4
Polonéza na školním plese	6
Turnaj v házené	9
Turnaj ve futsale	10
Hrajeme si v dějepise	11
Škatule, škatule, hejbejte se	12
Kronika deváťáků	13

Rozhovory a ankety

Rozhovor s Martinem Ševečkem II	16
Co víme o fobiích?	19
Znáte křestní jména našich učitelů?	21
Holky versus kluci	23

Zajímavosti

Převládá u vás pravá, nebo levá hemisféra?	26
Za tajemstvím Loch Ness	27

<u>Komiks</u>	29
---------------------	----

Literární koutek

Neobvyklé rozhovory.....	38
Popletené pohádky	41
Tajemná zahrada	43

Zábava

Pro bystré hlavičky	44
Vtipy a vtípky	45
<u>Redakce a řešení</u>	46

LYŽAŘSKÝ TÁBOR

Hned po vánočních prázdninách, tj. 7. – 11. 1. 2013, vyrazili naši nejmladší žáci na lyžařský tábor do Jeseníků, aby tam nasbírali první, nebo další lyžařské zkušenosti. Paní učitelky jim připravily nezapomenutelné dny plné sportu a zábavy. Vyvětrání a plní zážitků se pak po návratu pustili do závěrečného zápolení o krásné známky na vysvědčení. K drobotině se přidali také někteří starší žáci, mezi nimi i naše redaktorka Markéta Jašová ze 7.B, která si na vše ochotně zavzpomínala.

Vlasta Sokolová

Odjížděli jsme od školy kolem 8. hodiny. Než naši rodiče naskládali zavazadla do autobusu, udělali jsme dvojičky a začali jsme se kupit dovnitř. Pak jsme jen zamávali z oken rodičům a už jsme odjížděli. V autobuse jsme si udělali pohodlí, hráli hry a někteří se trochu prospali.

Naším cílem byla chata Orientka. Když jsme vystoupili, odnesli jsme lyže do lyžařny a pak už jsme se domlouvali, kdo s kým bude spát. Zavazadla jsme pak už nanosili do svých pokojů a vybalili si (někteří s problémy, viz níže).

Ještě dopoledne jsme šli na svah, kde se snowboardáči učili základní cviky a lyžaři sjížděli malý svah. O půl jedné jsme šli všichni na oběd do chaty a pak byl odpolední klid.

Po odpoledním klidu, jsme se začali zase chystat na svah. Když paní Kašparová naznačila, že už nám to na prkně jde, řekla, že si máme vyjít malý kopeček a zkusit si ho sjet. Všichni obstáli bez nejmenšího poranění. To už byli ale všichni velmi unavení, a tak jsme odešli do chaty.

Asi po hodině chodila paní učitelka po pokojích a říkala, že se máme obléci do plavek, a šli jsme si zaplavat do krytého bazénu se slanou vodou. Byl to suprový zážitek. Někteří se ptali, jestli do bazénu budeme chodit každý den, paní učitelka odpověděla, že ano. Pak už jsme se mohli převléci do nočního oblečení a dělat si, co chceme až do 9 hodin. Pak byla večerka.

BYLO NEBYLO

To se opakovalo každý den, kromě čtvrtka, kdy byla totiž diskotéka. Všichni se dobře bavili a tancovali. Poté paní učitelka vyhlášovala výsledky ze skupinových her. Výsledky byli nerozhodné, a tak paní učitelka vyhlásila další hru. Byla to soutěž, kdo postaví nejvyšší „věž“ z víček od PET lahví. Po diskotéce jsme šli spát. S holkami na pokoji jsme se shodly, že si paní učitelky i instruktoři zaslouží také nějaký diplom, a tak jsme je namalovaly.

V pátek ráno jsme se sbalili, uklidili pokoje, nanosili zavazadla do předsíně a pak je naložili do autobusu.

Ještě před odjezdem jsme šli na svah a ten den i snowboardáři už jeli na velkém vleku. Po návratu do chaty se ještě vyhlášovalo pořadí skupinek. Potom jsme my, holky, daly našim paním učitelkám a instruktorům vlastnoručně vyrobené diplomy. Moc se jim líbily.

Kvůli nepříznivému počasí se autobus nemohl dostat k chatě, a tak děti od 5. třídy výš svázely zavazadla k autobusu pod kopcem na bobech.

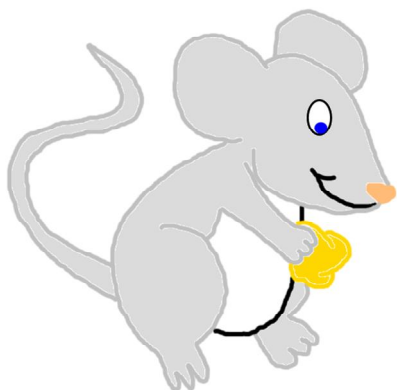
Pak už jsme jen nasedli do autobusu a vyjeli k domovu. Brnem jsme projížděli už za tmy a my pozorovali nádherně svítící město, když jsme uviděli zářit červenou knihovnu u Campusu, začali jsme se moc těšit domů.

U školy nás už rodiče nedočkavě vyhlíželi. Ochotní tatínci pomohli vyložit zavazadla a pak už se všichni rozjížděli do svých domovů.

Na lyžařském kurzu se mi velmi líbilo a děkuji všem dospělým, co se o nás starali, za krásné zážitky.

BOJ S MYŠÍ

Právě jsem si vybalovala, když vtom kamarádka zakřičela: „Mýýýš!!!“ Všechny holky jsme hned utekly z pokoje a šly to říct paní učitelce Svobodové. Ta nám tam dala pastičku a my jen pozorovaly, jak myšce ten nastražený kousek sýra chutná. Starala jsem se, jestli by ji to nemělo praštit, ale to už celý sýr snědla, schovala se za postel a jen vystrkovala hlavičku, zdali jsme jí nepřinesly ještě něco dobrého.

Pak paní učitelku Svobodovou podpořila paní učitelka Pernová a honily jsme myš po celém pokoji. Asi po půl hodině paní učitelka Svobodová naznala, že to nemá cenu, a tak zavolala svého manžela. Zatímco pan Svoboda „lovil“ myš, seděly jsme před pokojem, hrály hry, navštěvovaly ostatní a čekaly a čekaly...

Když už to trvalo asi hodinu, naznaly jsme, že myš pana Svobodu asi snědla, ale neměly jsme pravdu – po hodině a půl vyšel pan Svoboda celý zpocený z pokoje, v ruce držel ramínko na bundy a sáček, v němž byla myš. Řekl, že už by tam žádná být neměla, ale přesto nám tam nechal pastičku – jen tak, pro jistotu.

Markéta Jašová, 7.B

Foto: Jarmila Svobodová
Obrázek: www.veskole.cz

ZÁPIS BUDOUCÍCH PRVNÁČKŮ

Dne 18. ledna 2013 se na střelické škole konal zápis dětí do první třídy. V září jim tak skončí bezstarostné období života a budou zažívat to, co na naší škole zažívá snad každý – dlouhý běh na dlouhou trať – to je školní docházka. A toho učení!

Co si děti vyrobily, to si odnesly

První zkoušení u paní učitelky

První krok ke vzdělání udělali naši budoucí prvňáčci pravda už dřív – to když jim bylo ještě kolem tří let a poprvé šli do mateřské školky. V té době se na to ale dívali určitě jinak než teď, když vcházelí do neznámé obrovské žluté budovy.

Ve škole je čekal modrý „šmoulí“ zápis, na který se všichni očividně těšili. Kouzelné pohádkové prostředí si užívali jak prvňáčci, tak i jejich budoucí patroni z 8. třídy.

Školou mrňousové postupovali po stanovištích, kde plnili různé úkoly. Zatímco si jejich rodiče vyřizovali papíry u paní ředitelky, tak si osmáci mezi prvňáčky vybírali své svěřence pro příští rok. Zápis se vydařil a všichni už se těší na další šmoulí akci.

Sladká odměna nakonec

Kamarádká fotečka

Anežka Vašulínová, 8. tř

Foto: Aleš Kadlec

NÁCVIK POLONÉZY

Každoročně žáci 9. ročníku nacvičují polonézu na školní ples. My jsme nebyli výjimkou. Jelikož je v našem ročníku větší počet dívek než chlapců, vypůjčili jsme si chlapce z 8. třídy. Již od září jsme tak řešili páry, hudbu a choreografii, v říjnu jsme začali nacvičovat. Nácvičky nejdříve nestály za nic, spolužáci chyběli, a tak jsme každý nácviček stáli na jiném místě. Postupem času se zjistilo, že čtyřicetiminutový nácviček ve čtvrtek před obědem nestačí. Začali jsme proto nacvičovat i místo hodiny TV.

Žákyně 9.B

Jau, jau, jau,...

Foto: Vlasta Sokolová

POLONÉZA NA ŠKOLNÍM PLESE

V pátek 25. ledna 2013 se ve střelické sokolovně konal 19. reprezentační ples Základní školy Střelice. Stejně jako před rokem jej i v letošním roce organizovalo Sdružení rodičů a přátel školy. Ples zahájili žáci devátého ročníku slavnostní polonézou, a než stihly oschnout slzy na tvářích dojatého obecnstva, zatančili ještě waltz. Další byl na programu tanec rodičů s dětmi a taneční vystoupení skupiny Mighty Shake. Úderem 22. hodiny pobyt žáků na plese skončil a se smutnými obličejemi museli opustit sál, protože další zábava byla už vyhrazena „nežákům“. Mnozí si slibovali, že příště tak brzy domů už nepůjdou...

Vlasta Sokolová

Náš slavný den přišel 25. ledna 2013. Již od rána jsme chystali sál a nacvičovali na místě vystoupení. Po obědě jsme se všichni rozutekli domů, museli jsme se přeci důkladně připravit. Doma jsem si lehla k televizi a dívala se na nějaký seriál.

Mamka na mě pořvávala, ať si jdu umýt hlavu, chystat se. Já měla ovšem fůru času. Šla jsem se umýt asi tak před třetí hodinou. A ano, po pár desítkách minut jsme zjistila, že vůbec nestíhám. Celý dům byl v nervech a všichni se kolem mě motali. Měli jsme být už v sokolovně a já se ve čtvrt na šest ještě malovala. Oblíkání a vázání šatů trvalo asi čtyři milióny let a to nemluvím o tom, že jsem je měla uvázaný nakřivo a navíc jsem si po nich ještě šlapala. Paráda.

Venku mínus sto stupňů a já jsem se měla v těch bílých lodičkách přesunout až do auta. Namrzlý chodník, totální kosa, už jsem tam dávno měla být, ale v pohodě.

Naštěstí jsem bez uklouznutí na ledu nastoupila do auta, zapnula jsem si vyhřívání a vyjeli jsme. Když jsme dorazili k sokolovně, uviděla jsem mého tanečního partnera, jak teprve přijížděl. Uf, aspoň že nejdu pozdě jediná. Přišli jsme do sokolovny, kde probíhalo generální nacvičování. Dorazili jsme uprostřed tance, takže jsme si ani nezkusili v obleku a v šatech celou polonézu. V sále bylo asi mínus sto stupňů, ale samozřejmě pohodička.

Začali jsme se fotit, focení proběhlo jakž takž a pak jsme už jen vyčkávali na tu onu hodinu, kdy začali přicházet lidé. Brr, když si vzpomenu na zraky všech lidí, mám husinu. Když jsme nastoupili na parket, všichni jen koukali.

Polonéza se nám vydařila nad očekávání velmi dobře. Jediné, co nás mrzelo, je to, že jsme na plese nemohli zůstat déle než do 22.hodiny. I tak jsme si to velmi užili.

Žákyně 9.B

V lednu vyvrcholily přípravy na ples a všichni začínali mít nervy. Holky zjišťovaly, že jim nesedí šaty, a mnohé ještě den před plesem neměly boty. V ten onen pátek jsme zkoušely už od rána v sokolovně. Všichni toho měli plnou hlavu. Když jsme po poledni odešli domů, začal u všech zmatek, hlavně u holek. Vlasy, šaty, všechno... Ty čtyři hodiny byly na přípravu prostě málo.

Některým holkám šaty neustále padaly, některé se škrtily anebo umíraly na podpatcích. Při focení vládli zmatek a všichni jsme se předháněli, kdo teď půjde na řadu. Každý čekal, až fotograf konečně řekne: „Perfektní.“ Začínali přicházet lidi a nervozita se stupňovala. Asi polovina holek si v šatně spravovala vlasy, když vtom někdo přiběhl, že už máme nástup.

Tudíž všichni utíkali na nástup, a tam jsme stejně čekali ještě asi 10 minut. Začala hrát hudba a nám všem jakoby se vytratilo vše, co máme dělat. Nastoupili jsme a začali pochodovat. Mně se zasekl podpatek ve spodničce, a tak jsem málem spadla na lidi za mnou. Naštěstí mi nikdo neřekl, že by to viděl.

Myslím ale, že nakonec to vypadalo celkem dobře. Holky dostaly růže a kluci energetáky, i když myslím, že holky by energeták ocenily víc. Následoval waltz s partnerem a pak s rodiči. Skoro všichni odešli kolem desáté hodiny večerní. Někteří zůstali ještě chvíli, ale po upozornění bez problémů odešli. Mnozí z nás šli po plese ještě ven.

Dagmar Eckertová, 9.A

Foto: Aleš Kadlec

TURNAJ V HÁZENÉ

31. ledna 2013 si naši sportovci po šestém místě ve florbalu konečně smlsli na házenkářském turnaji v Ivančicích. Dvě výhry, dvě prohry a následná show s panem učitelem Ladou Kučerou. Tak by se dal shrnout celý turnaj v házené.

Přes hodně omluvených nebo nemocných hráčů jsme nakonec přece jen poskládali tým. Na turnaj jsme jeli do městské haly v Ivančicích. Svižný začátek ucítili naši házenkáři už v prvním zápase, který odehráli proti gymnáziu z Ivančic a který jsme projeli v posledních minutách zápasu.

V druhém utkání jsme se střetli s favority, tedy s Újezdem u Brna, který nás vysoko porazil. Třetí zápas proti ZŠ Vladimíra Menšíka z Ivančic jsme měli od začátku pod kontrolou.

Poslední zápas proti ZŠ TGM rozhodl o našem konečném umístění. Byl napínavý, ale nakonec vítězný.

Pořadí družstev:

1. ZŠ Újezd u Brna
2. ZŠ Střelice
3. Gymnázium Jana Blahoslava Ivančice
4. ZŠ TGM Ivančice
5. ZŠ Vladimíra Menšíka Ivančice

Pohár si nechal náš pan učitel. Proto pro ty, kteří se chtějí na něj podívat – pohár je u pana učitele Ladi.

Jakub Vašulín 8. tř

Foto: www.zsvm.cz

TURNAJ VE FUTSALE

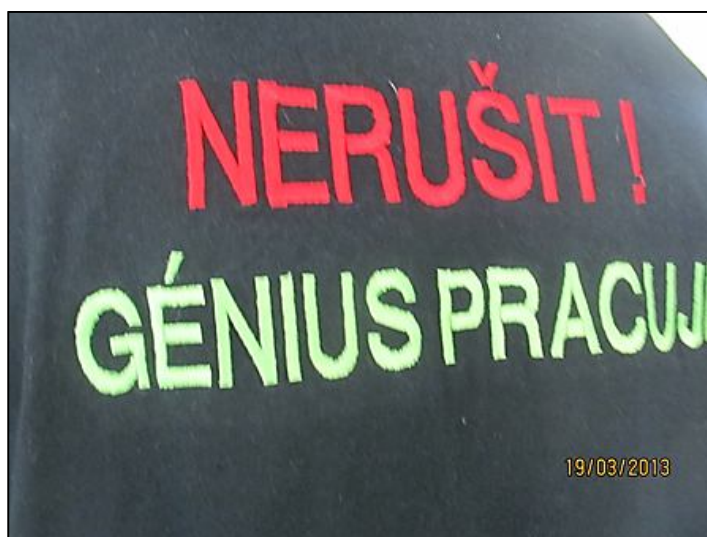
V úterý 19. března 2013 se naší halou proháněl futsalový míč a za ním i naši sportovci. První zápas, který jsme hráli proti Zbýšovu, byl velmi vyrovnaný, avšak skončil remízou 1:1. Druhý zápas skončil o poznání hůř – 5:3. Po debaklu od Ostrovačic svolal trenér Laďa velkou poradu a udělal změnu v kádru našeho týmu.

Na poslední zápas přišla velká fanouškovská podpora od 5. třídy nahoru a galérka v hale byla do posledního místa obsazena. Poslední zápas se hrál proti Zastávce. I díky povzbuzování diváků naši futsalisté vyhráli 4:0. Na závěr turnaje bylo vyhodnocení a Střelice si odnesli pohár za 3. místo.

Celkové pořadí:

1. Zbýšov
2. Ostrovačice
- 3. Střelice**
4. Zastávka

Text i foto: Jakub Vašulín, 8.tř.

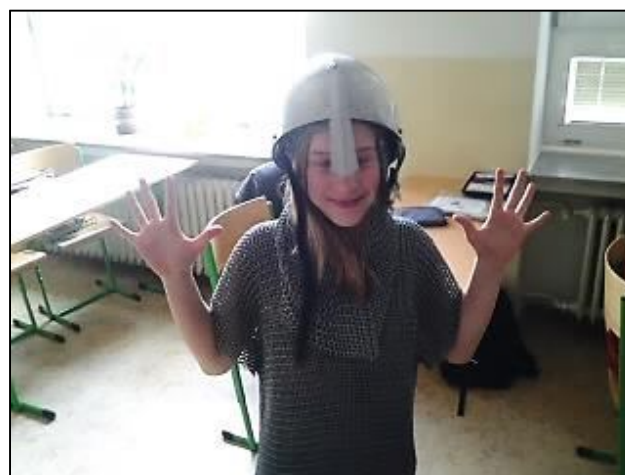

HRAJEME SI V DĚJEPISE

Čtvrtek 14. března 2013, 6. vyučovací hodina.

Právě jsme se učili v dějepise o středověkých válkách a rytířích, když najednou paní učitelka Sokolová odešla k sobě do kabinetu.

Trvalo to asi jednu dvě minuty, než se vrátila do třídy s velikou krabicí přikrytou igelitovou taškou. Všichni byli zvědaví, co tam asi bude. Když paní učitelka dopsala učivo na tabuli, řekla, že si máme stoupnout kolem jejího stolu. Všichni vyletěli ze svých lavic a nahrnuli se k ní.

Když paní učitelka ztišila hlučný dav, začala pomalu odkrývat tajemství krabice. „Jéé,“ ozvalo se.

V krabici byly části rytířského oblečení. Paní učitelka řekla, že si ho můžeme vyzkoušet. Oblékali jsme si kroužkovou vestu, kovovou přilbu a kroužkovou kuklu pod helmu. Jen vesta vážila asi 9 kg.

Někteří šli hned k zemi, když si ty věci dali na sebe – nebylo lehké být středověkým válečníkem. Tato hodina byla super.

Markéta Jašová, 7.B

Foto: Markéta Jašová. 7.B

ŠKATULE, ŠKATULE, HEJBEJTE SE...

Od prosince do dubna probíhaly v některých třídách rekonstrukční práce na elektrických rozvodech a osvětlení. S tím souviselo velké „stěhování národů“.

Jako první se nám odstěhovala do učebny výtvarné výchovy 6. třída, pak se 5. třída zabydlela v učebně chemie. Ještě před Vánocemi stěhováci-deváťáci vynosili zařízení učeben přírodopisu a chemie. Jak se v těchto třídách skončilo, začalo se dělat v 8. třídě a osmáci byli přesunuti do učebny výtvarné výchovy. A přišla řada i na 1. stupeň. –1.A přebývala v „děličce“ a 1.B se musela přemístit do kuchyňky. 2. třída vytlačila z hnízda 7.B – museli si sbalit saky paky a šli se učit do učebny výtvarné výchovy. A „domů“ se jen tak nevrátí – řemeslníci si berou do parády jejich třídu.

Asi nejzajímavější osud potkal družinu – ta pobývala asi 3 týdny v malé tělocvičně, přičemž odpolední cvičení probíhala nejprve v 7.B a pak v 9.A. Jak jsme předpovídali – bylo to náročné, ale jak jsme informováni – s rekonstrukcemi elektrických rozvodů a osvětlení se má brzy skončit.

Jakub Vašulín, 8.tř., Foto: Aleš Kadlec

BYLO NEBYLO

Naše příprava na přijímací zkoušky začíná být důkladnější a učitelé jsou přísnější. Ztrácí s námi nervy a zjišťují, že jsme opravdu tak natvrdlí, jak se o nás říká. 😊

Nejlepší jsou hlášky v hodinách, učitelé si začínají uvědomovat, že ne z každého z nás bude genius. Opravdu nejlepší je představa jednoho z žáků, že vyhraje nad paní učitelkou Brimovou, opravdu dlouho se jí snaží zlomit a dokázat jí, že z něho bude prostě jen normální lenoch, někdy je to i vtipné, když vypustí jednu z těch svých hlášek. 😊

Všichni se tento měsíc těšili na Valentýnskou diskotéku, ale nic z toho nebylo, jelikož v tělocvičně byla nastěhovaná družina. Nakonec jsme v parlamentu rozhodli, že bude Velikonoční diskotéka, takže jsou všichni „hepy“ jak pět grepů. 😊

Dál chodíme za prvňáčky a staráme o ně a o to, jakou bychom ještě mohli udělat legraci, kam asi mizí naše černá díra a jestli se nám Narnie někdy zcela otevře. Taky jsme stěhovali několik tříd a tím pádem se ulívali z hodin. 😊

Někteří jedinci se pro jistotu moc ve škole nevyskytují. A dělají velikou chybu, protože nám všem začíná docházet, že se budeme muset rozloučit, a tak si užíváme společných chvil. I našim malým milovaným prvňáčkům začíná docházet, že je brzy opustíme. 😊

Sestavila Vlasta Sokolová

Obrázky: www.spcsrseopava.com

Foto: Aleš Kadlec

JAK TO VIDÍ 9.B

Od prosince v naší škole probíhá výměna staré elektriky. Osvětlení ve třídách už bylo ve špatném stavu, světla nesvítila, blikala a nahlas hučela. Když píšete důležitou písemku a nad vámi hučí světlo, nemůžete se soustředit. 😊

Ale po nástupu dělníků to bylo snad ještě horší. Vystěhované lavice na chodbách, prach po celé škole. Ten, kdo chodil v ponožkách po škole, je nemůže doteď vyprat. Vrtání do zdí také nebyl nejlepší pomocník k výuce. Přes dělníky jsme neslyšeli učitele ani sebe. 😊

Odměnou za vše nám však byla krásně opravená třída a neblikající světla. Začalo se před Vánocemi a pokračuje se pořád. Upřímně si myslím, že to nebude hotové ani v září, ale uvidíme, no vlastně my už to neuvidíme. 😊

Museli jsme opustit učebnu přírodopisu, v které my sídlíme, a naši kmenovou třídu se asi na 14 dní učebna výtvarné výchovy, teď už jsme bohužel zpět. Dělal se i učebna chemie, ale ta není ještě dodělaná. Vypadá to, že tam bude víc místa a je to promyšlené. ☺

Teď rekonstrukce probíhá v přízemí a žáci prvního stupně se musí učit snad ještě v horších podmínkách, protože nad jejich náhradními třídami někdy zůstává rozum stát. Ale i učení v kuchyňce nebo hraní v provizorní družině v malé tělocvičně může být pro děti zajímavým dobrodružstvím. ☺

V lednu se v naší škole konal zápis do prvních tříd. Prvňáčky přivítali žáci z osmé třídy, kteří byli převlečení za Šmouly. Děti si mohly něco vyrobit, rozeznávaly barvy a písmenka. A nakonec jim „taťka Šmoula“ dal odměnu. Dostavilo se téměř 40 dětí, které v září nastoupí do školy a jejich patroni budou budoucí deváťáci. ☺

Toto období je pro nás, žáky deváté třídy, trochu napjaté. Musíme si vybrat budoucí střední školu, což je obtížné. Někteří z nás se stresují vypisováním přihlášek. ☺

Málokdo z naší třídy se na školu dostal na průměr. Většinou nám to o pár desetinek uteklo. Je to pro nás velice náročné z toho důvodu, že se musíme učit jak do školy, tak na přijímačky. Všichni se už těší na období, kdy budou mít po přijímacích zkouškách. ☺

A na konci roku si spolu užijeme školní výlet i výlet na vodě. Všichni se moc těšíme, že spolu strávíme trochu času, než se rozběhneme samostatně do světa. ☺

Okresní finále staršího žactva v házené se uskutečnilo v Ivančicích, kde se výběr školy umístil na druhém místě. V březnu se konal turnaj v basketbalu. Turnaje se zúčastnilo celkem 5 týmů. Náš tým byl v malé, ale dosti podstatné nevýhodě. Náš nejvyšší hráč byl o půl hlavy menší než soupeřův nejmenší hráč. I přes tuto nevýhodu jsme si vedli v každém zápase docela dobře... Sice jsme je všechny prohráli, ale vždy to byl rozdíl pouhých 2-5 bodů. ☺

Školní rok plyne dál a všichni nabýváme nových a nových znalostí a poznatků. ☺

Sestavil Aleš Kadlec

Obrázky: www.druhacizlutice.websnadno.cz

Foto: Aleš Kadlec

ROZHOVOR S MARTINEM

ŠEVEČKEM II

Přinášíme pokračování rozhoru s Martinem Ševečkem. Jen pro pořádek připomínáme, že je mnich – benediktin, žije v jednom z našich nejstarších klášterů v Břevnově a minule nás seznámil s řeholním životem. Dnes prozradí víc o sobě jako takovém, například dozvíte, jaký byl žák, jaké má koníčky, komu fandí...

Jakou práci bys, Martine, dělal, kdybys nebyl mnichem?

Asi bych dělal to, čím jsem se vyučil. Vyučen jsem řezník uzenář a po škole jsem tuhle práci rok dělal, myslím, že dnes jsem už to vše zapomněl.

A teď si zavzpomínáme na dobu, kdy jsi byl v našem věku 12-14 let. Chodil jsi rád do školy?

Haháá, ... (Dlouhý smích). Tak na tuhle tu otázku jsem se celou dobu těšil...

A odpověď zní?

Ne. Samozřejmě že bych měl říct, že jsem chodil rád do školy, že jsem ji miloval atd. Ale to by byla lež. A musím popravdě říct, že jsem ji tehdy přímo nesnášel.

Jaké předměty jsi měl rád?

No, pokud by byla přestávka předmětem, tak asi přestávku, ale ta bohužel předmětem nebyla, z té bych měl určitě jedničku s hvězdičkou. Jinak jsem nejraději měl tělák, dějepis, přírodopis, zeměpis.

A které předměty jsi měl nerad?

Matematiku, fyziku, chemii, a i když to nerad přiznávám, tak určitě češtinu.

Vryl se Ti do paměti nějaký učitel?

Jojo, tak právě ta paní učitelka, která se jmenovala Čajánková, ta co mě vlastně přivedla k víře. I když byla hodně přísná, té vděčím za hodně.

Měl jsi někdy s nějakou učitelkou problém?

Jojo, tak těch učitelek by bylo hodně, nejhorší první třída a pátá třída, ale to se ani vykládat nedá, protože to asi by moc publikovatelný nebylo a učitelům i učitelkám, které učí na vaší škole, by se to líbit nemuselo.

Zlobil jsi?

No, jako správný kluk jsem samozřejmě zlobil, kdybych měl říct pravdu, tak bys asi ani Ty se mnou potom nemluvil. V tom zlobení jsem byl asi na prvním místě a mohl bych z něj taky dostat jedničku, kdyby se to nějakým způsobem známkovalo.

Zamiloval ses někdy?

No jejdá ... a mnohokrát, takže vím, o co jde. Mnohokrát jsem se zamiloval, samozřejmě že nešťastně, hodněkrát jsem si říkal, že je to nespravedlivý, ale rád na to vzpomínám, na to se prostě nedá zapomenout, na ty první lásky, který člověk poznal a který má až do dnešní doby platonicky rád.

Přesto ses rozhodl jít do kláštera?

Viš, Patriku, ale do kláštera nepřichází jen ti, kteří se nešťastně zamilovali, chtěli spáchat sebevraždu nebo něco takového, ne, to opravdu ne. Prostě jsou chvíle, kdy člověk zjišťuje, že hledá něco jináčího, než je manželství, kdy člověk touží po něčem dokonalejším. Tím nemyslím, že manželství je špatný, ne, manželství je úžasný, ale jsou chvíle, kdy člověk hledá Pána Boha a chce se tohodle všeho pro Pána Boha zříct, chce mu sloužit a chce sloužit i těm rodinám, který má a kterým chce pomáhat. To je vlastně to kněžství a s tím spojený celibát. Jednou jsem četl jeden příběh, kde se jednoho kněze ptali, proč je knězem a proč se neoženil, a on řekl: „Kdybych byl ženatej, tak už by mě manželka dávno sháněla, že tady s váma nemám kecat, ale mám se jít věnovat rodině.“ Proto ti kněží ty rodiny nemají, aby se naplno mohli věnovat lidem, aby mohli Pánu Bohu dát oběť, že se toho všeho zřekli.

Komu fandíš ve sportu?

Hahááá .... Komu fandím? Tak protože jsem blízko Letný a protože jsem kolem Letný hodně lítal, tak odjakživa

Neříkal jsi náhodou, že jsi kometák?

Ne, tak to jsem tedy neříkal, ale Kometě v hokeji fandím, protože spartan jsem jenom ve fotbale.

Co máš rád na jídlo?

Já jím naprosto všechno a taky to je na mně vidět. (Nával smíchu)

Jaké místo máš rád ve svém okolí?

Ve svém okolí? Hlavně to místo, ve kterým bydlím, tedy Břevnov. Potom mám rád Hrad, protože tam je ta největší památka, tedy katedrála.

Jezdíš i na Moravu?

No, na Moravu samozřejmě jezdím, protože tátu mám z Veselí nad Moravou, často na Moravu jezdím taky proto, že blízko Brna je město Rajhrad a tam je benediktinský klášter, a potom často navštěvuji takový městečko, kterému se říká Střelice, tam jezdím za lidma, kterých si vážím a často je navštěvuji.

Hm, hm, hm... Líbilo se ti na naší škole?

Šel jsem k vám za otcem Tomášem a za děčkama, co se učí náboženství, a škola mě zaujala tím, že je v krásném prostředí, že je... prostě se mně tam líbilo.

Taky jsem potkal pár učitelů, kteří mě zaujali, například paní redaktorku, která má na starosti tento časopis a která říkala, že tě pustí z redakce, ale že se mnou musíš udělat rozhovor, což jsme teďka vyplnili. Anebo tvou paní učitelku třídní, která mě nádherným a milým způsobem pozdravila.

Máš nějakého domácího mazlíčka?

No, já jsem strašně rád, to když jsem byl ještě malej, říkal, že mám doma zvíře a to je ségra. Už to ale samozřejmě říkat nemůžu - hlavně to neříkejte mé ségře - ale měli jsme křečka. Teď bohužel nemám žádného mazlíčka, protože často u sebe nejsem, a to zvířátko by u mě trpělo.

Jaká je tvoje oblíbená barva?

Já mám rád barvu modrou.

Jaký je tvůj oblíbený čaj?

Čaj? Mám strašně rád mátovej.

Ochutnal jsi někdy mátovou zmrzlinu?

Ne, ne, tak to jsem ještě neochutnal, ale někteří mi říkali, že prej je moc dobrá.

Jaký je tvůj největší zážitek?

Největší životní zážitek mám z roku 1997, kdy naši zemi navštívil papež, dneska už blahoslavený Jan Pavel II. Navštívil i náš klášter a já jsem si s tímto člověkem mohl podat ruku a mohl jsem se s ním pozdravit. Tenkrát mi řekl větu, na kterou jen tak nezapomenu: „Martine, drž se a vytrvej.“

Jaká je tvoje oblíbená věc?

Věc? No to ani pořádně nevím, jaká je moje oblíbená věc. Ježkovy zraky, tak těch je strašně moc. Mám rád knížky, těch mám plno a čtu jak šílený - když jsem byl ale ve vašem věku, tak jsem knížky nesnášel. Mě zachránil až autor, kterej se jmenuje Foglar, až to mě přinutilo číst.

A o čem čteš? Nebo jaký literární druh nebo žánr rád čteš?

Já mám rád klasiku, jako je Čapek atd. Ale na takovouhle četbu bohužel moc času nemám, tak se hlavně věnuju tomu, co v životě potřebuju, jako je pedagogika nebo historie. Čtu historický knížky, potom knížky z teologie, nebo když mám čas, tak české autory, které vlastně miluju.

Dobře, Martine, moc ti děkuji za rozhovor.

Nemáš zač, já doufám, že alespoň někdo bude tohle to číst, protože vím, že sis s tím jako autor dal spoustu práce, než jsi ty otázky vymyslel, a myslím si, že jsou dokonalý. Takže děkuju taky, Patriku.

Také děkuji. Ahoj.

Patrik Litschmann, 8.tř.

Foto: Martin Ševeček

CO VÍME O FOBIÍCH

Domníváme se, že to známe každý. Říkáme, že máme fobie z pavouků, učitelů, školy, nebo třeba popelářů. Ale opravdu je máme, nebo je to pouhý strach?

Fobie pochází ze slova fobos, což znamená strach. Samotný strach slouží k přirozené ochraně tvorů před nebezpečím, ale někdy se stane, že se naše tělo bojí i věcí, které nebezpečné nejsou.

Jak vypadají projevy fobie? Daný člověk náhle není schopen myslet, ztuhne hrůzou, potí se, nemůže ani mluvit. (To mi připomíná některé zkoušené žáky)

Víte, že existují lidé, kteří se bojí kupříkladu i květin, chůze nebo komet? Opravdu, takové fobie existují. A najdeme ještě hromadu horších, šílenějších fobií. Nyní se zaměříme na ty nejznámější a nejrozšířenější. Zeptali jsme se žáků naší školy na 3 z nejznámějších fobií. Zkuste si také zatipovat...

CO TO JE?

Arachnofobie

Klaustrofobie

Aviofobie

Pokud nevíte, nezoufejte a radši se podívejte, jak odpovídali naši žáci.

Kdo byl věci znalejší? Holky nebo Kluci?

1. Co je to arachnofobie?

Kluci	
Strach ze stání	2
Strach z archeologů	3
Strach z pavouků	2

Holky	
Strach z papoušků	1
Strach ze starých věcí	2
Strach z pavouků	4

ROZHOVORY A ANKETY

2. Co je to klaustrofobie?

Kluci	
Strach z klaunů	1
Strach z uzavřených prostor	6

Holky	
Strach z uzavřených prostor	7

3. Co je to aviofobie?

Kluci	
Strach z mnoha lidí	2
Strach z Avíí (aut)	3
Strach z hmyzu	2

Holky	
Strach z brouků	1
Strach z aut	2
Strach z Bukynině voňavky	1
Strach z Avíí (aut)	3

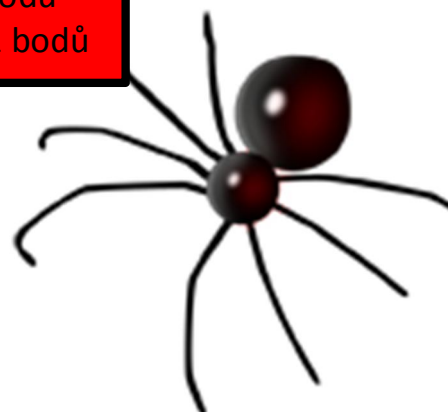
Správné odpovědi:

1. Strach z pavouků
2. Strach z uzavřených prostor
3. Strach z létání

Celkové skóre:

Kluci – 8 bodů
Holky – 11 bodů

Příště se můžete těšit na článek o méně známých fobiích doplněný o další anketu.

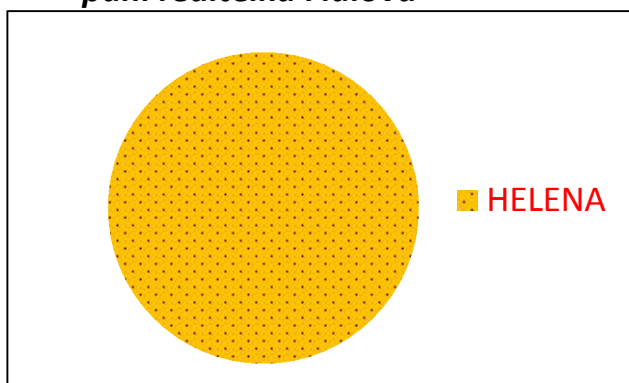
Kristýna Dostálová, 8.tř.

Obrázek: Klipart

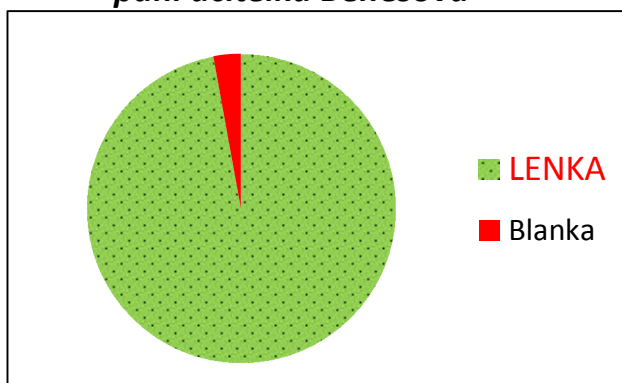
ZNÁME KŘESTNÍ JMÉNA NAŠICH UČITELŮ?

Naši učitelé – každý je jiný, některé máme rádi více, jiné méně. Ale známe jejich křestní jména? Tuto věc jsme prověřili v anketě otázkou: **Jaké křestní jméno má:**

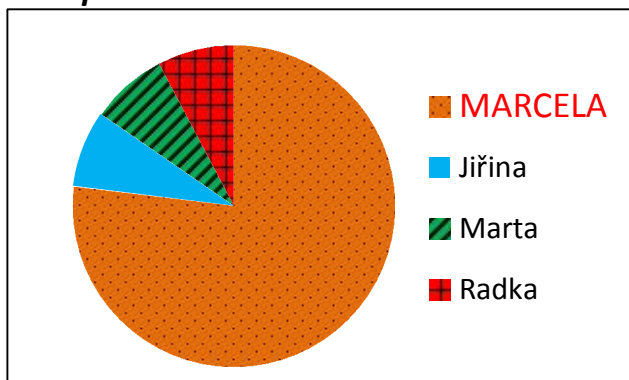
paní ředitelka Fialová

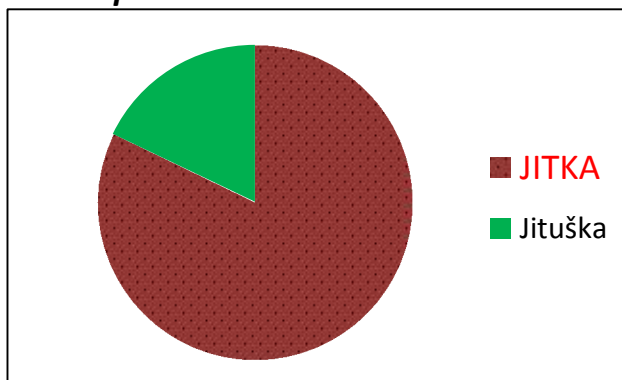
paní učitelka Benešová

paní učitelka Bezoušková

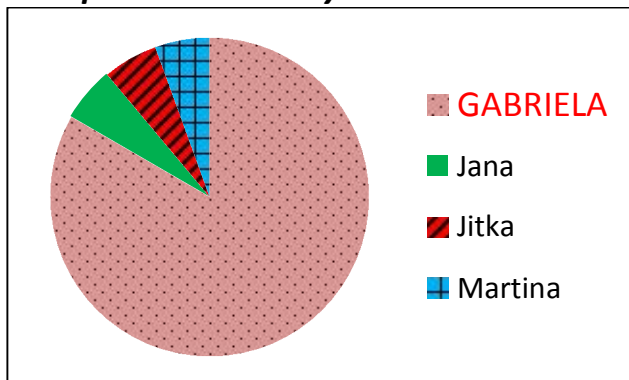

paní učitelka Brimová

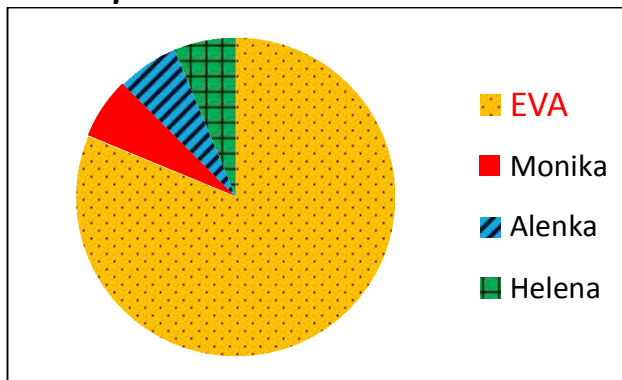

(na Jitušce trvali žáci 9. ročníku)

paní učitelka Brychtová

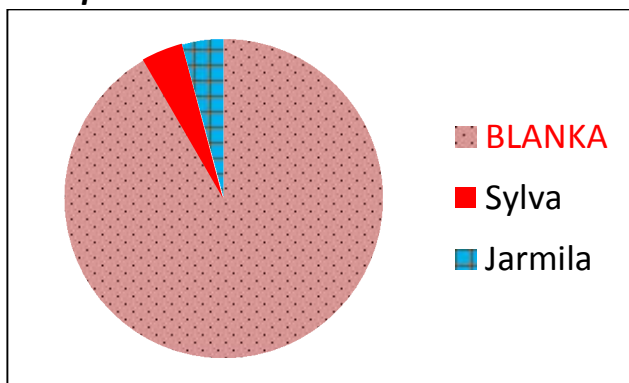

paní učitelka Buchničková

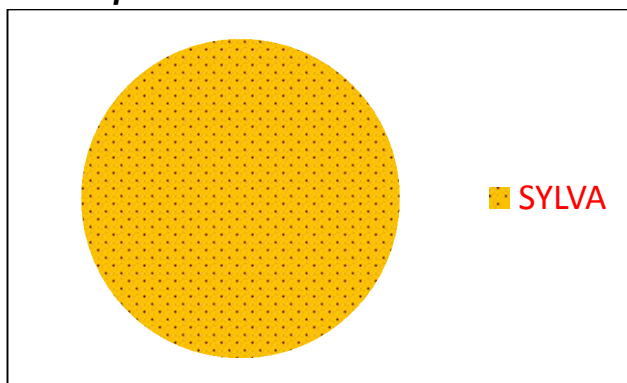

ROZHOVORY A ANKETY

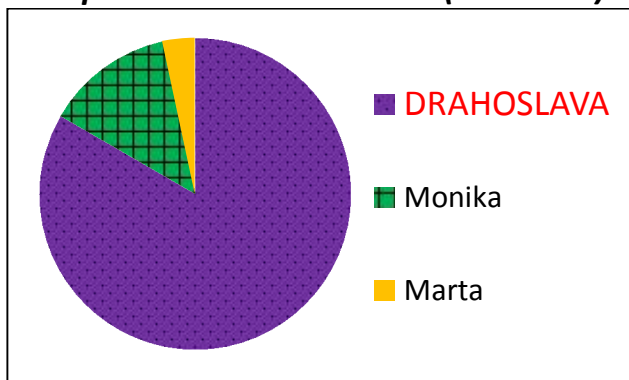
paní učitelka Dalecká

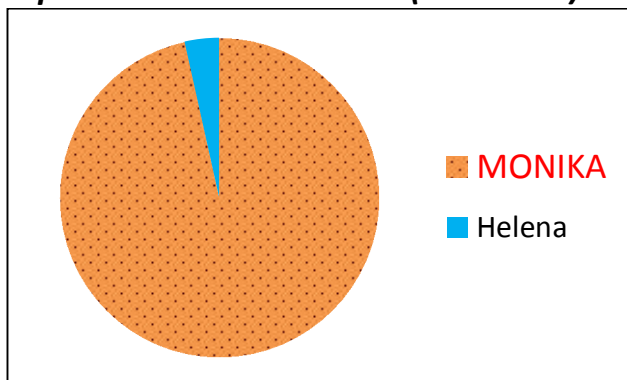
paní učitelka Hradečná

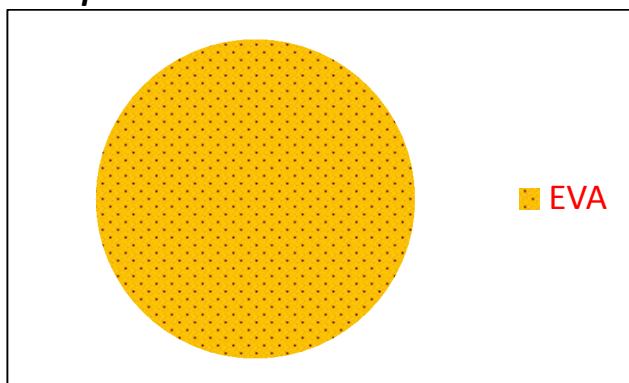
paní učitelka Pernová I (tř.uč 1. A)

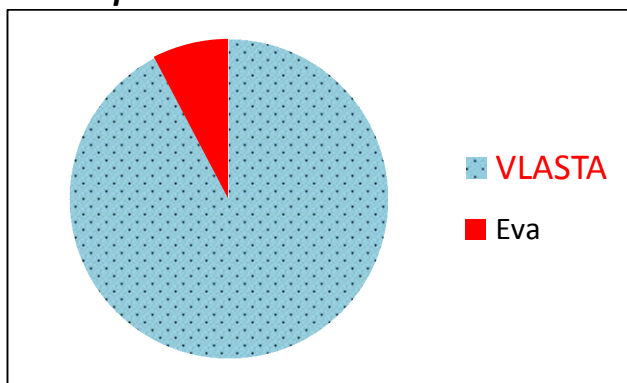
paní učitelka Pernová II (tř.uč. 4. B)

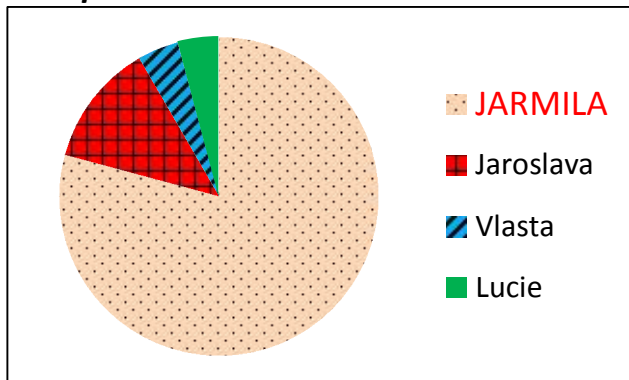
paní učitelka Sázavská

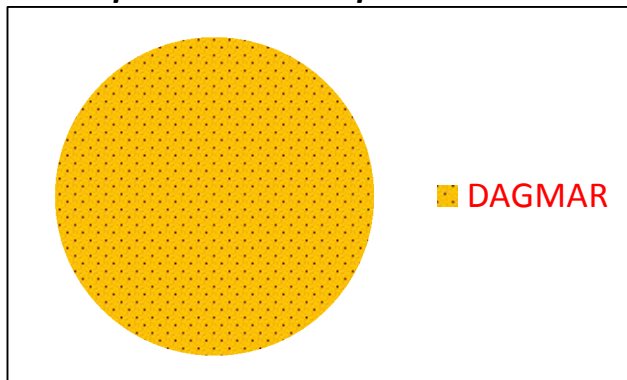
paní učitelka Sokolová

paní učitelka Svobodová

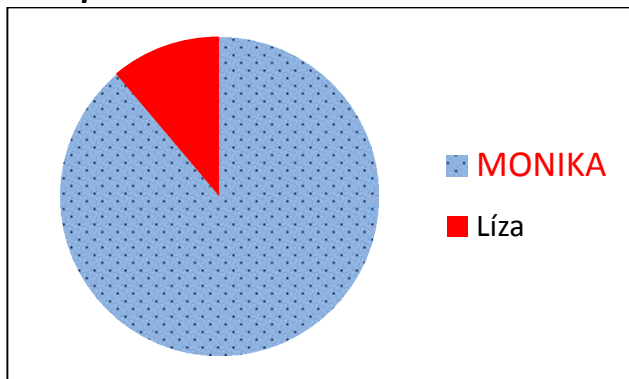

paní učitelka Teplá

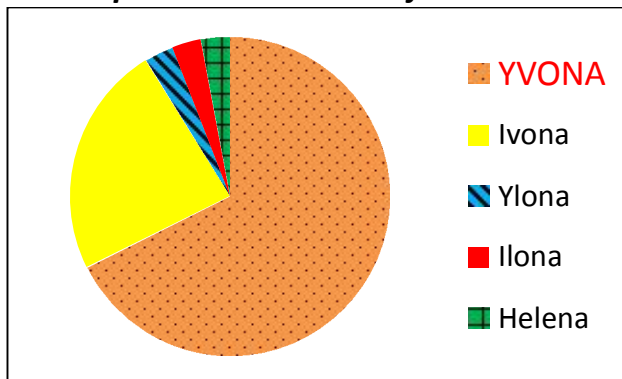

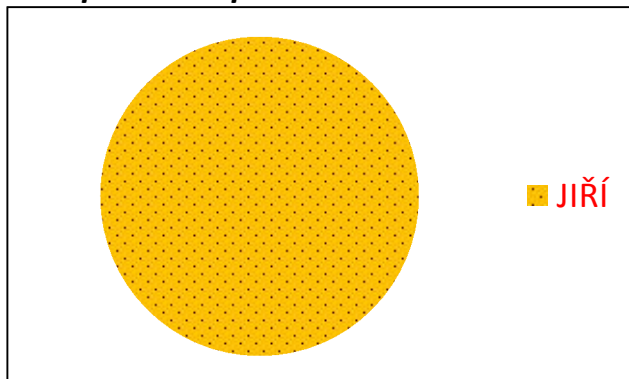
paní učitelka Zatloukalová

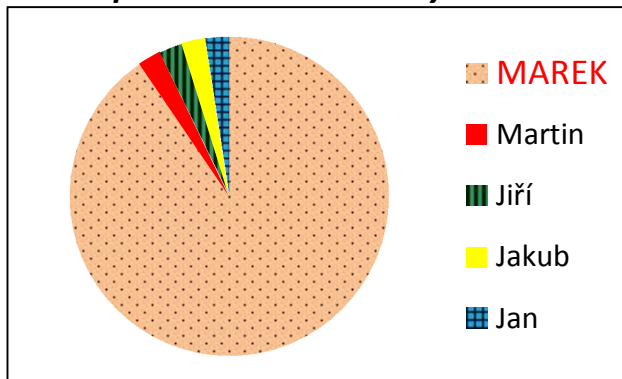
paní družinářka Hájková

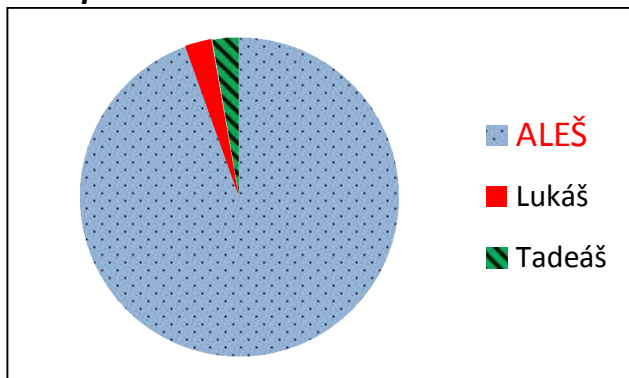
pan zástupce Beneš

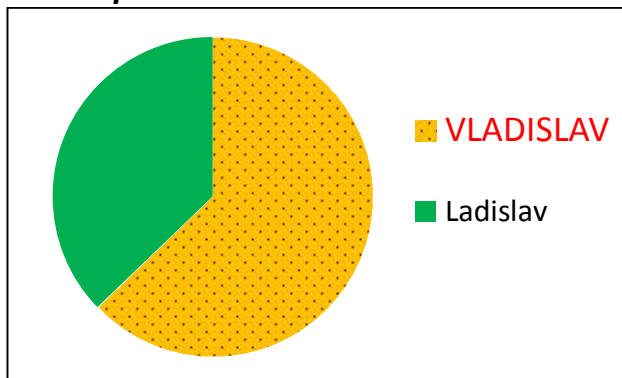
pan učitel Holešovský

pan učitel Kadlec

pan učitel Kučera

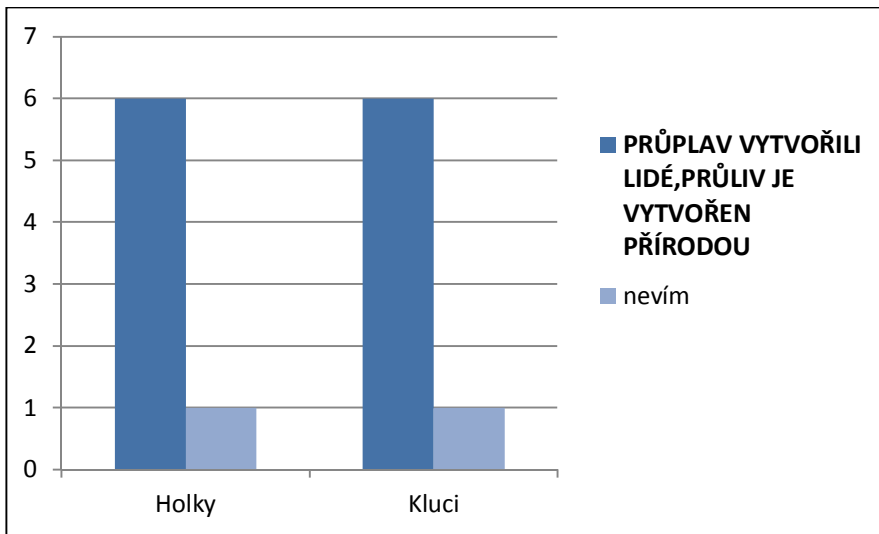
Parik Litschmann a Jakub Chmel 8.tř.

HOLKY VERSUS KLUCI

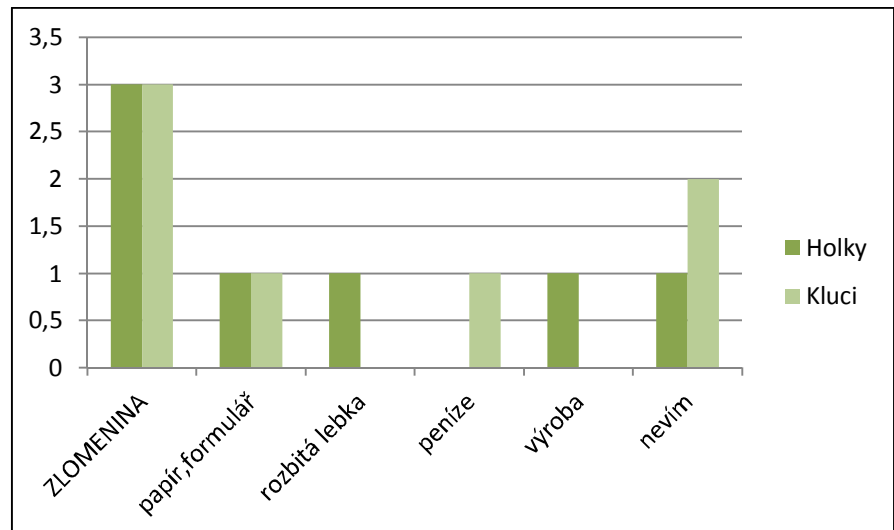
V jarním čísle přinášíme již třetí pokračování souboje Holky versus kluci. Opět zpovídání odpovídali na záludné otázky inspirované televizní soutěží Nikdo není dokonalý. Jak to dopadlo, na to už podívejte sami. A schválně, jak byste obstáli vy, kdybychom se na vás obrátili?

ROZHOVORY A ANKETY

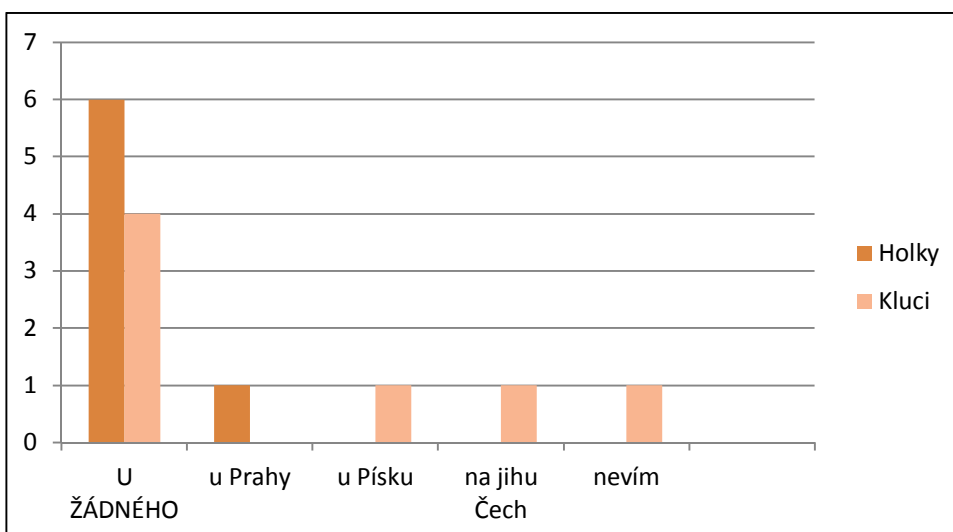
1. Jaký je rozdíl mezi průlivem a průplavem?

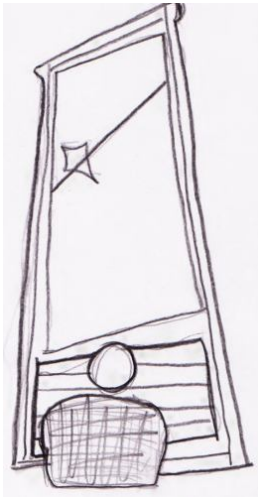

2. Co znamená slovo fraktura?

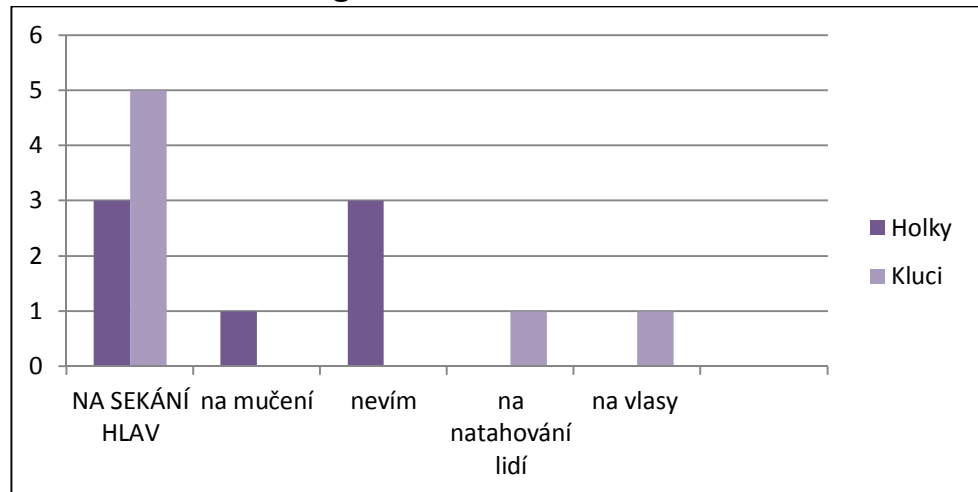

3. U kterého českého města se vlévá Vltava do Dunaje?

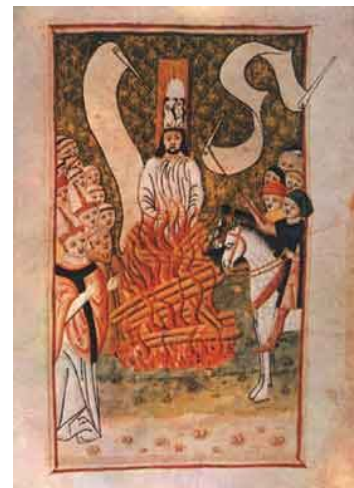
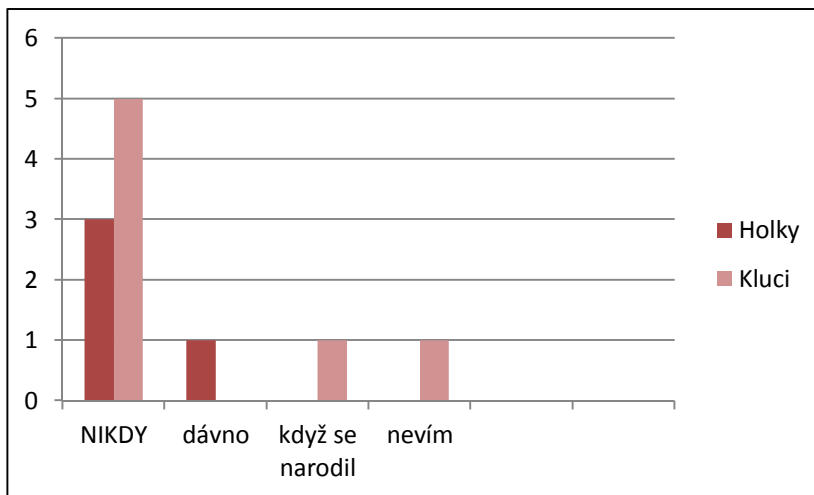

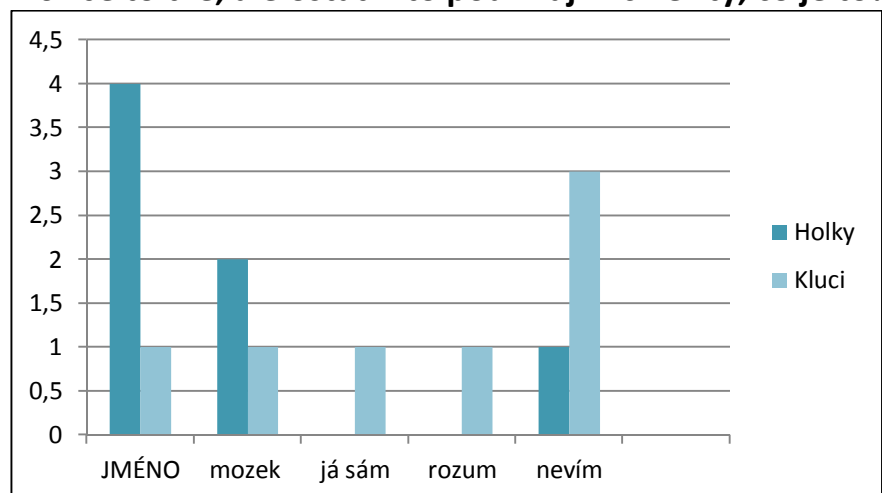
4. K čemu sloužila gilotina?

5. V kterém roce se stal mistr Jan Hus husitou?

6. Je to tvé, ale ostatní to používají víc než ty, co je to?

Obrázky: Lenka Prokešová, 7.B,
Markéta Jašová, 7.B,
www.znojmak.info,
www.lsa.umich.edu

Po prvních dvou kolech to bylo 1:1, tentokrát souboj skončil nerozhodně – holky i kluci měli stejný počet správných odpovědí, příští kolo rozhodne.

Barbora Chmelová 8.tř

PŘEVLÁDÁ U VÁS PRAVÁ, NEBO LEVÁ HEMISFÉRA?

Levá hemisféra (levá část mozku)

Levá hemisféra mozku je zaměřena na **logické uvažování** a většina osob ji využívá při vědomí jako hlavní. Také řídí používání jazyka. Tradiční školní vzdělávání je zaměřeno právě na trénování činnosti levé mozkové hemisféry.

Pravá hemisféra (pravá část mozku)

V pravé hemisféře nalezneme **emoce, představivost, nevědomou mysl a zrak**. Jsou zde tvořeny i naše sny, které se nám právě díky formě myšlení v této hemisféře mohou mnohdy zdát zcela nesmyslné.

V pravé hemisféře je též ukryta

naše **kreativita**, která není nikterak omezena tím, jak vidí naše (ne)schopnosti naše okolí či my sami. Proto při její správné podpoře je možné rozvinout u sebe dovednosti, o kterých jsme se domnívali, že je prostě nemáme.

Muži a ženy

Někteří vědci na základě zkoumání obou hemisfér vysvětlují odlišnost mužského a ženského myšlení. Podle nich je mužům bližší logické uvažování levé hemisféry, ženy bývají naopak emotivnější, spontánnější a kreativnější, což ukazuje na větší používání pravé mozkové hemisféry.

PODÍVEJTE SE NA TABULKU A ŘÍKEJTE BARVU, KTEROU JE SLOVO NAPSANÉ.

ŽLUTÁ	MODRÁ	ORANŽOVÁ
ČERNÁ	ČERVENÁ	ZELENÁ
FIALOVÁ	ŽLUTÁ	ČERVENÁ
ORANŽOVÁ	ZELENÁ	ČERNÁ
MODRÁ	ČERVENÁ	FIALOVÁ
ZELENÁ	MODRÁ	ORANŽOVÁ

PRAVÁ HEMISFÉRA SE SNAŽÍ ŘÍCT BARVU, ALE LEVÁ SE SNAŽÍ SE PŘEČÍST SLOVO.

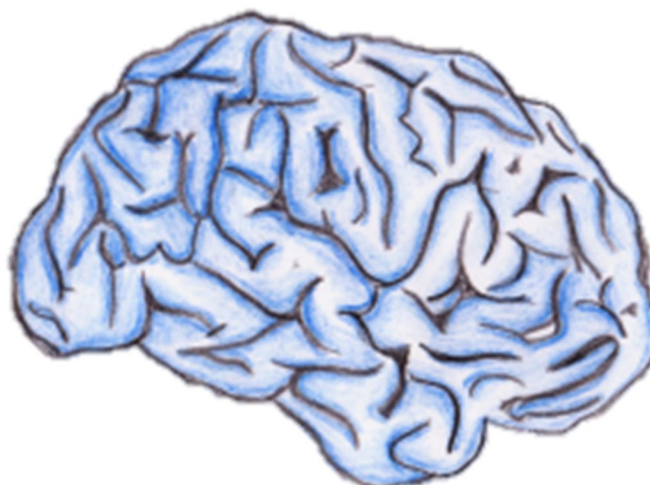
V redakci jsme pokusili prozkoumat, jak se (ne)domlouvají naše vlastní hemisféry. Zkuste si to taky:

1. Jednou rukou malujete kruh a druhou čtverec (ve vzduchu nebo na papír).
2. Motejte rukama mlýnek, ale každou rukou na jinou stranu (do protisměru).

Barbora Chmelová 8.tř

www.mimibazar.cz

www.rozvoj-osobnosti.zdrave.cz

Obrázek: Barbora Chmelová, 8.tř.

ZA TAJEMSTVÍM LOCH NESS

Lebedíte si na okraji krásného tichého jezera ve Skotsku, sedíte v sedátku a spokojeně si rybaříte. Náhle se ozve rámus, z vody se vymrští něco velikého, udělá to vlnu, která vás smete z lehátka, chvíli si to pluje po jezeře a pak to opět zmizí v jeho hlubinách. Lochneská p ř í š e r a ! Pravda, nebo mýtus?

Kdy to vlastně vůbec začalo?

Jednoho krásného dne, roku 565 (jak lehké datum na zapamatování) jeden týpek jménem Svatý Kolumba (pozor, ne Kolumbus!), šel kolem jezera a čirou náhodou si tam všiml jednoho Pikta (osadník ze Skotska), kterého napadla příšera z jezera.

Zachránil ho, ale prozatím byla ještě pověra o příšeře zvané Nessie či Lochneska u ledu (přesněji u jezera).

Až v roce 1871 se všichni zbláznili a šli Nessii hledat. V roce 1933 šílenství kolem Loch Ness propuklo naplno.

To totiž jeden manželský pár tvrdil, že na Lochnesku narazili-projízděli autem kolem jezera, když vtom museli zabrzdit, protože se přes cestu sunulo obrovské zvíře. Vzápětí zmizelo v hlubinách. (No, jen jestli to nebyl jen nějaký nevinný chatař obřích rozměrů, co si navečer šel zaplavat.)

Od té doby se objevily stovky videí a fotek domnělé Lochnesky. Pomocí sonaru bylo prohledáno dno, byly tam umísťovány podvodní kamery, Japonsko dokonce použilo k prohledání hlubin miniponorku.

A na co přišli?

Stručně, docela na nic. Snímky a záběry Nessie, které byly pořízeny, klidně mohly být podvrhem. A tak vlastně na žádný závratný objev nedošlo. (Dost možná si pořád Lochneska v klídku válí šunky na dně jezera a říká si, jak na všechny vyžrála.)

Vědci nashromáždili hromadu teorií, co vlastně ta Lochneska může být:

- Podle jedné z teorií se jedná o plesiosauro, prastarého dinosaura, který v jezeře mohl přežít.
- Jiná zase říká, že se může jednat o tuleně, který sem zabloudil z moře. (Nebo tlustého chataře.)
- Další zase tvrdí, že jsou to pouze vodní řasy, které svým vlněním mohou připomínat něco živého. Nebo možná hejno ryb. (Nebo E.T.)
- Někteří se zase domnívají, že se jedná o důsledek seismické činnosti, vyvolané tím, že jezero leží na geologickém zlomu Great Glen. To by vysvětlovalo podivné zvuky a pohyby na dně jezera.

Protivníci teorie o existenci příšery mají ovšem na každý z těchto výkladů něco, co jej vyvrací - těžko by mohl obří tvor plesiosaurus přežít tak dlouhou dobu neobjeven, když měl dávno vyhynout, tuleni většinou do jezera jen tak nezabloudí, a co se týče seismické činnosti, otřesy pod hladinou časově neodpovídají dobám, kdy lidé hlásili, že lochnesku viděli.

Tak já nevím... Zjistíme někdy vůbec, co se ukrývá pod hladinou jezera? Tak jako tak, díky příšeře se jezero proslavilo a na jeho březích se po tuctech prodávají plyšové postavičky slavné Nessie.

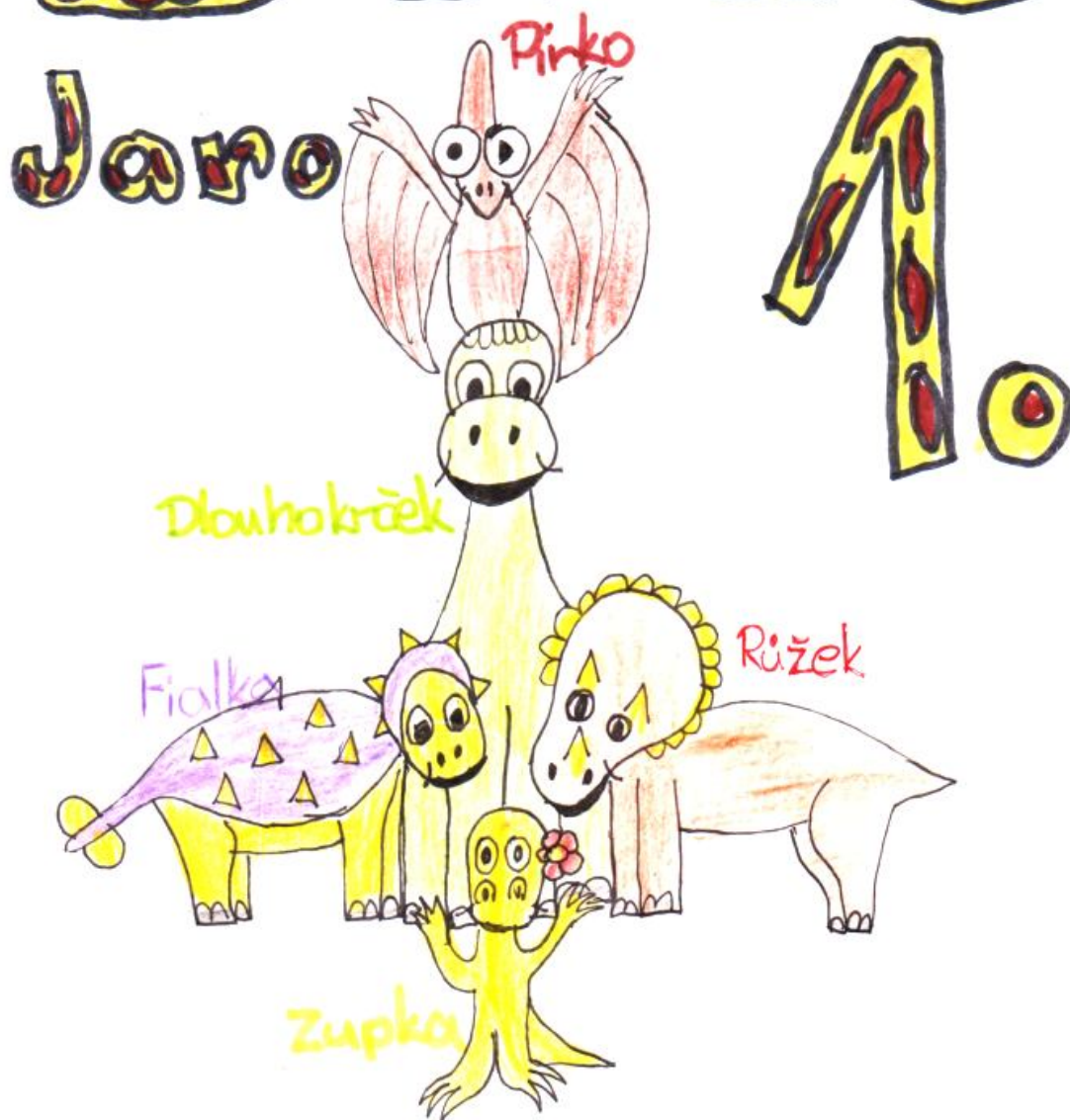
A co si o tom myslíte vy? Existuje nebo ne? Napište nám svůj názor na náš email skolnirevue@centrum.cz

Kristýna Dostálová, 8.tř.

Obrázek: Sára Holešovská, 7.B

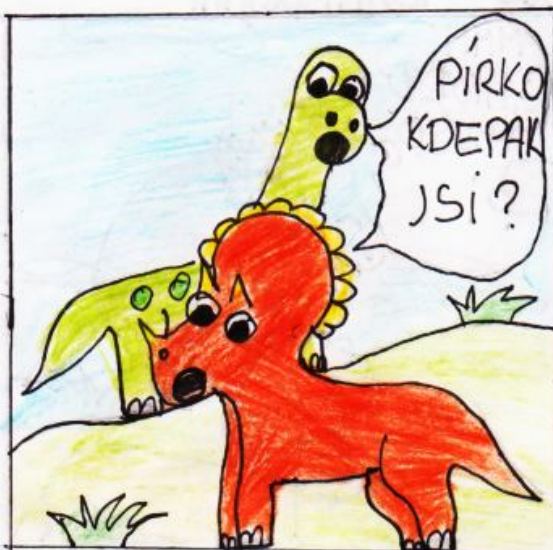
DINO

Jak se Pírko ztratil

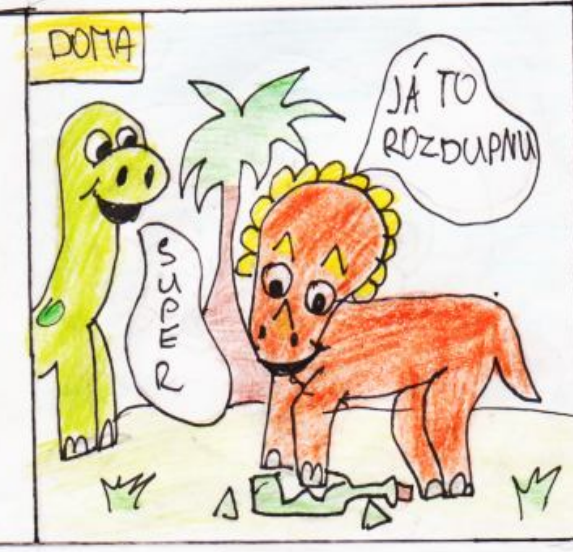

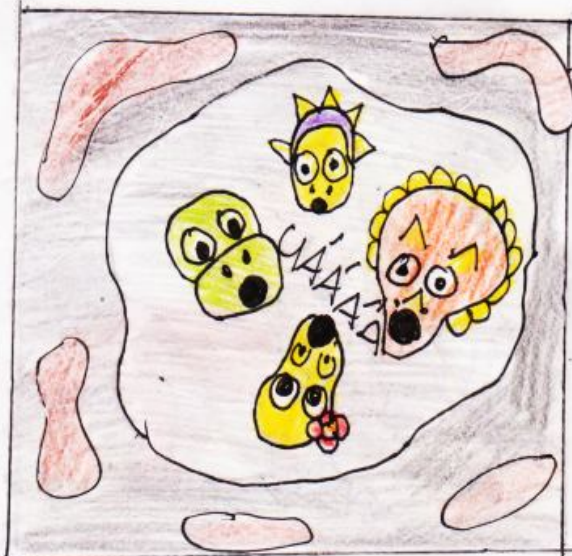

KONEC

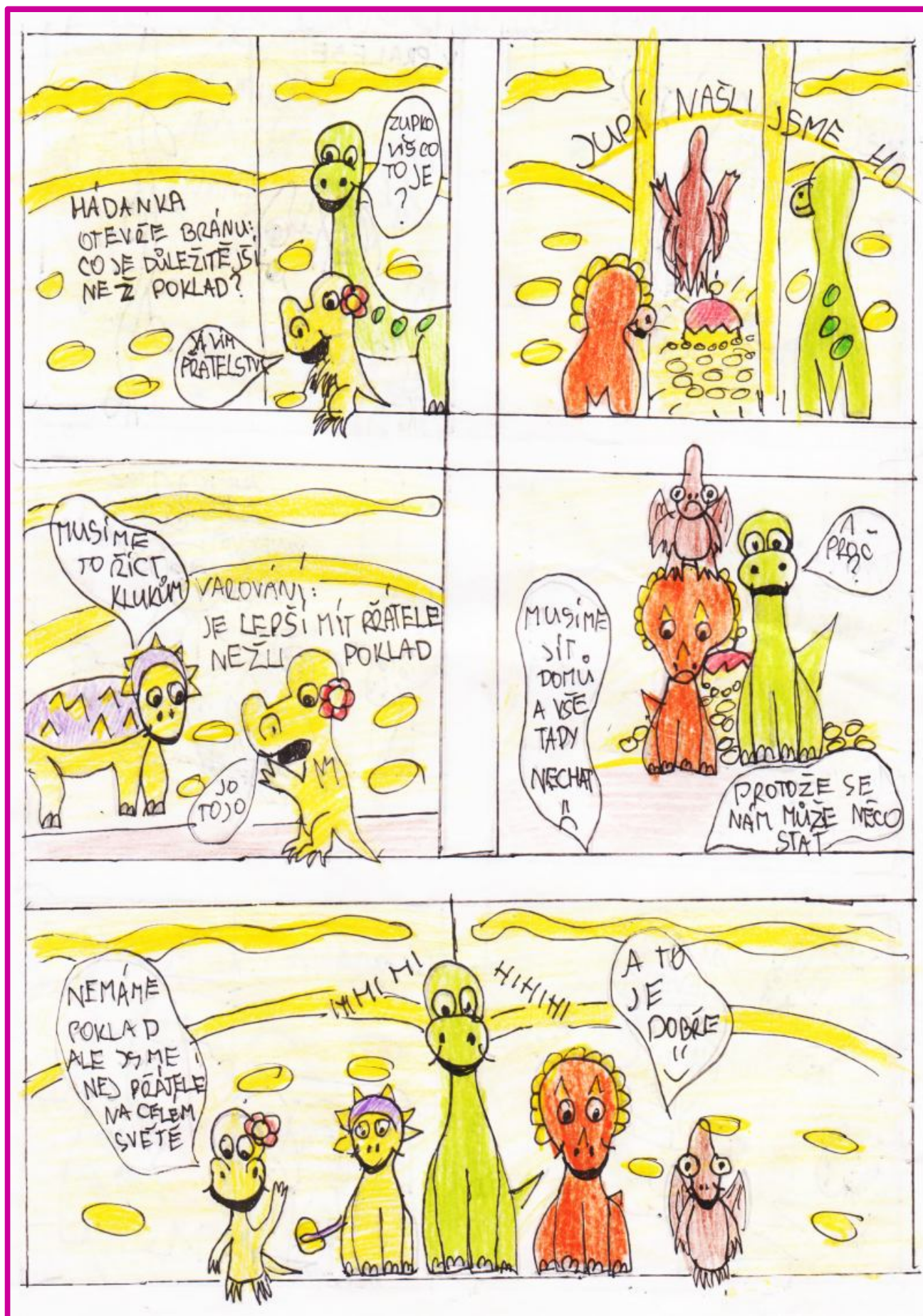
Hledání pokladu 1.

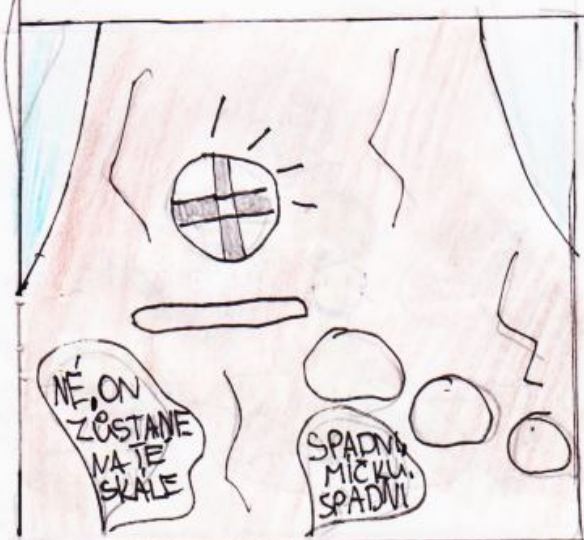
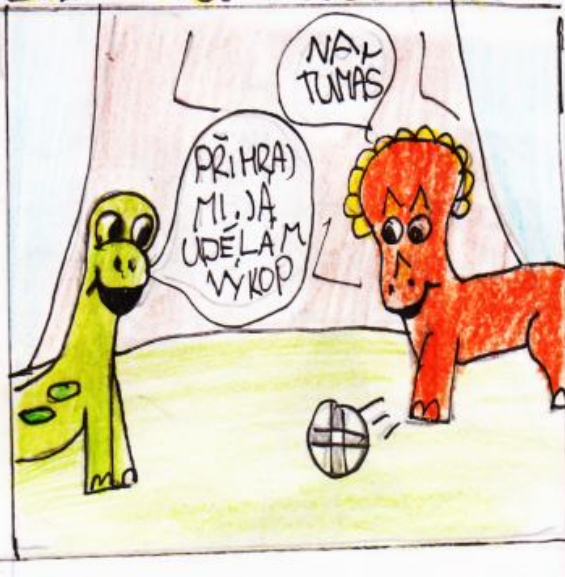

Hledání pokladu 2.

Jak Dlouhokrček uvázl na skále

Karolína Audi

NEOBVYKLÉ ROZHOVORY

POČÍTAČ MLUVÍ?

„No tak, se už zapni, ty blběj kráme!“ křičel jsem našťvaně přes celý dům. Štěstí, že nikdo nebyl doma.

„Nebouchej do mě tak!“ řekl kdosi jako odpověď na mé nadávání.

Lekl jsem se. „K – kdo to řekl? Je tu někdo?“

„Ne, vůbec nikdo, asi máš halucinace,“ ozval se zase kdosi sarkasticky.

„Dobře, tohle už vážně není vtipné. Ať jsi kdokoliv, vylez!“ pronesl jsem výhružným hlasem.

„Já bych rád, ale ty kabely mi trošku brání v pohybu,“ poznamenal ten hlas.

Prudce jsem se otočil a s otevřenou pusou jsem si prohlížel pokoj. „Vždyť tu nikdo není.“

„Tak já ti dovoluju, abys do mě každý den mlátil, nadával na mě, prskal mi na obrazovku a ty si dovolíš říct, že jsem nikdo?“ řekl našťvaně (stále jsem nevěděl, kdo).

Najednou něco prásklo a počítač se sám od sebe vypnul. „Myslím, že už blbneš. Jak by počítač mohl mluvit? Nemůže. Asi se moc učíš a hráblo ti z toho,“ zamumlal jsem si pro sebe.

Obrazovka zablikala. „Tak sis konečně všiml? Bože můj, někdy jsi ještě blbější, než vypadáš.“

Povytáhl jsem jedno obočí, co nejvýš to šlo. „Nechápu, že se tady bavím s počítačem,“ zamumlal jsem.

„Už zase s tím začínáš? Po pravdě, kdyby mě nebavilo číst si tvoje zprávy na FB, odpovídat na ně a sledovat tě, jak hraješ hry, už dávno bych se na tebe vykašlal.“

„To jako můžeš?“ optal jsem se výsměšně.

„Chceš, abych ti to názorně předvedl?“ odpověděl mi otázkou. Obrazovka zablikala.

„Ne, ne, ne, to je dobrý, nemusíš se obětovat, kámo,“ uklidnil jsem ho.

Zní to bláznivě, ale jako by se zasmál. „Takže co budeme dělat? Půjdeme na FB, na videa, poslouchat písničky?“ vychrlil ze sebe nadšeně.

„Kdybich tušil, jak jsi ukecaný, vůbec bych se s tebou nezačal bavit. Tak nejdřív si pustíme nějakou dobrou písničku, ne?“

Zase Biebra?“ zeptal se otráveně, když jsem začal psát písmeno J.

Rychle jsem ho smazal. „Tss, jasně že ne! Víš co, když jsi tak úžasnej, vyber něco sám.“

„Chipmuuunks!“ vypískl hlasitě a začal přehrávat video z filmu Alvin a chipmunkové.

„Tak se hezky uklidni, já počkám. Pusť tam laskavě něco normálního a otevři Word, protože musím konečně napsat tu slohovku. Sice trochu se zpožděním, ale nějak nenápadně ji učitelce podstrčím,“ řekl jsem klidně a začal psát nějaké

Stejně mi dá jenom věčko, jako vždycky.

***

Slohovku bez problémů odevzdal, protože paní učitelka měla pochopení, kolik má teď, v době čtvrtletních písemek, učení. Dokonce mu dala za jedna, jelikož ji jeho nesmyslný příběh velice zaujal. Rodiče na něj byli pyšní a všichni žili šťastně až do smrti.

Linda Koshi, 9.A

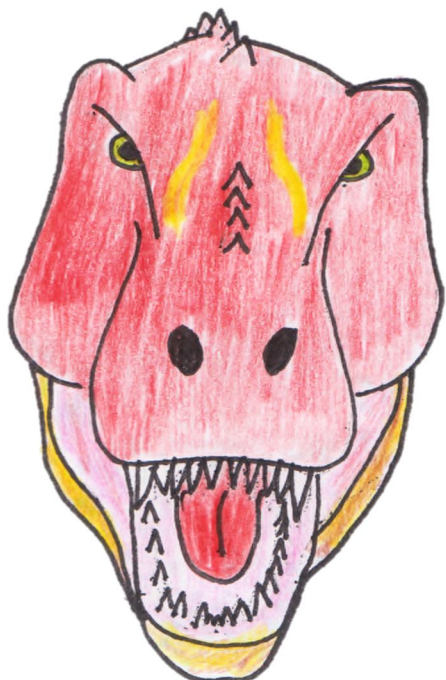
Obrázek: Lenka Prokešová, 7.B

ROZHOVOR S DINOSAUREM

„Hej! Ty tam! Co jsi zač?“ zeptal se přídrzle.

„Copak vás v té škole nic neučí? Nepoznáš dinosaura?“

„Co to plácáš za nesmysly? Dinosauři vyhynuli!“

„Hele nepodceňuj nás, prcku! Nemohli jsme vyhynout, když stojím přímo před tebou.“

Štípne se do levé ruky a zmateně zatřepe hlavou. „Nezdá se mi to. Ty jsi fakt opravdový dinosaur?“ zeptá se zmateně.

„Jasně že jsem! Pořád ti to nedochází?“ našťvaně pohodí hlavou.

„Hele, nebuď tak protivný, ano? Takže, jak to, že jsi ještě naživu? Jsi poslední dinosaur na světě? Jíš psí granule, že by ses k nám nastěhoval?“

„Poslední? Možná ano, ale psí granule? Já jím drzé pubertáky, jako jsi ty!“ výhružně zavrčel.

„Tak už vím, kam mizí moji spolužáci.“ Vzal si do ruky bloček. „Výška? Váha? Délka ocasu? Čím se teda živíš?“ začal se chaoticky vyptávat.

Nechápavě zamrkal: „Na váhu se nikdy neptá, nevíš, že je to neslušné? I mě to učili. Proč to všechno chceš vědět, prcku?“

„Potřebuju zjistit, jestli tě před našima mám schovat do garáže, k sobě do pokoje, nebo někam jinam, protože do skříně se mi asi nevejdeš,“ zadrmolil a přeměřil si ho pohledem.

„No moment, já jsem přece neřekl, že s tebou budu bydlet a dělat ti domácího mazlíčka jako pes!“ vyštěkl zlostí.

„Však já jsem se tě taky vůbec neptal,“ vysmál se mu a vyplivl žvýkačku. „Copak tady chceš jen tak pobíhat a požírat moje spolužáky? Kdyby sis aspoň vybíral ty hloupý a škaredý.“

„Moc si nedovoluj, nezapomeň, že jsem větší, silnější a můžu tě slupnout místo svačinky, prcku.“ Ukázal mu zuby.

„A hloupý a škaredý? Co bych z toho měl?“

Drze se pousmál. „To bys mohl, ale až všichni zjistí, kdo za to může, uspí tě a budou tě zkoumat, zavrou tě do klece někam do ZOO, to bys chtěl, Rexíčku?“

„Pořád lepší než žít s drzým pubertákem v pokoji, kde není místo.“

Vytáhl z kapsy telefon. Jakmile to někdo zvedl, začal mluvit: „Mamí? Jsi pořád v práci? Mám tady jeden úžasný kousek, tohle zvíře žádné ZOO nemá.“

„Mohla bys přijet?“ pokračoval o poznání milejším hlasem.

Dinosaurus se začal vystrašeně rozhlížet a naznačoval mu svýma zakrslýma ručičkama, aby toho nechal. „Prosím tě, nech toho, já už budu hodný.“ A zapanáčkoval.

„Sakra! Teď mi zrovna uteklo! Promiň, mamí!“ zalhal a zavěsil. „Takže jdeme, Rexíčku?“

Protočil panenky. „Dobře, jdeme, ale neříkej mi Rexíčku!“ vyštěkl a zachechtal se.

Rex si nakonec u Alexe nežil zas tak špatně. Akorát s jídlem byly ze začátku problémy. Než mu postavili pořádnou stodolu, žil T-Rex v trošku těsné garáži, ale nyní už jsou na něj všichni zvyklí a ve městě, kde Fridrychovi žijí, se stal opravdu domácím mazlíčkem.

Martina Hudlíková, 9.A
Obrázky: Sára Holešovská, 7.B
Kristýna Dostálová, 8.tř.

POPLETENÉ POHÁDKY

Denisa Bohdálková, 4.B

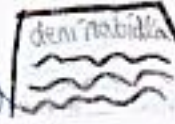

Popletená pohádka

Ráno jsem se vzbudil a šel jsem na dvorek.

A najednou vidím, že dojí koníček a Kráva jí a . snáší a pes honí .

Na kokrhá prase a ve stáji bydlí .

Jdu nakoupit do a za pultem stojí a u

pokladny sedí . Čtu : párek v .

Čerstvá kozi , s pampeliškovou omáčkou,

karafiátový . Tak jsem si koupil sladkou sůl, jogurtový

 a s voskem. Šel jsem zaplatit a paní ovce u

 , řekla: prosím 150 . Gestou domů jsem

si ještě koupil bramborovou a moc jsem si pochutnal.

Popletená pohádka

Nikola Bartoňková, 4.B

Když jsem seděla u začala jsem si
 číst z . Kmitka byla veselá, a tak jsem se smála
 od k . Tam řídí auto a člověk byl v .
 Ryba kvákala a mlčel. měla a táta
. Letadlo mělo a kočka bylo modré
 a měsíc . šly roz pátku. měl 100 .
 byly žluté modré a bílé.

Maminka mi čte a voní bylo, že: háceji
 snídla létají nad rýpuje
 jsem rychlejší než . Vlírky padají
 prodává jede v . chodí do .
 nosí 50 a bydlí v .

Michal Antoš, 4.B

TAJEMNÁ ZAHRADA

Jednoho dne se na nebi objevila neobvyklá záře. Vedla přímo ke staré věži, na stěně vedle dveří visel starý zrezivělý klíč. Opatrně jsem klíč vzala a vsunula jej do zámku.

Najednou se dveře otevřely. Vstoupila jsem dovnitř. Byla to krása, všude se smáli skřítkové a víly. Od té doby jsem každý den chodila do tajemné zahrady skřítků a víl. Moc se mi tam líbilo.

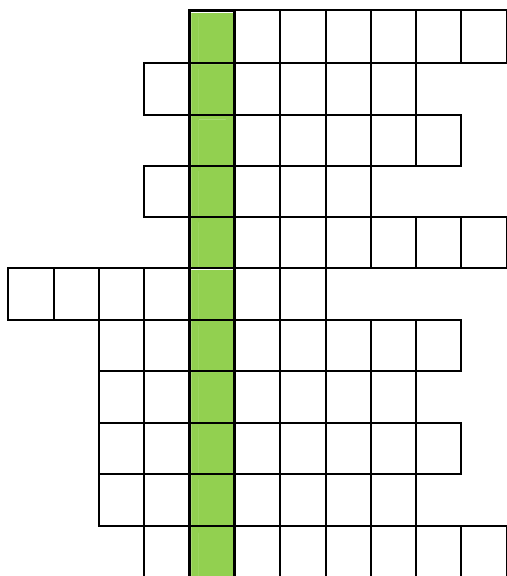
Jednou, když jsem šla do zahrady, vypadl mi z kapsy ten starý rezavý klíč. Hledala jsem dlouho, než jsem ho našla. Vydala jsem se do tajemné zahrady, ale kupodivu se vrata neotevřela a skřítek u brány, který mě den co den čekal, mi řekl, že jsem nebyla na vzácný klíč opatrná. A tak jsem mu slíbila, že budu příště opatrnější, a mohla jsem vstoupit do zahrady.

M. Plechlová, 3.B

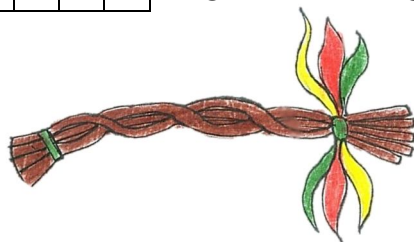

PRO BYSTRÉ HLAVIČKY

KŘÍŽOVKA

PŘÍJMENÍ JEŽÍŠE
 K VELIKONOCŮM PATŘÍ BÍLÁ ...
 DEN, KDY VZTAL JEŽÍŠ KRISTUS Z MRTVÝCH
 K VELIKONOCŮM PATŘÍ TAKÉ ... PÁTEK
 ŠPENÁT JÍME NA ZELENÝ ...
 VELIKONOČNÍ KYNUTÉ PEČIVO
 PRVNÍ JARNÍ KVÍTÍ
 ZDOBENÝ SYMBOL VELIKONOC
 MALOVANÉ VEJCE
 OVEČKA A ...
 SPLETENÉ PROUTÍ

ČTYŘSMĚRKA

J	J	H	D	T	Ř	A	K	N	E	Ž	Ě	N	S	
A	P	Č	Y	S	L	U	N	Í	Č	K	O	Ě	I	
R	K	O	Í	Ý	V	U	N	D	E	Z	T	F	Í	
O	O	H	M	A	Z	A	N	E	C	L	Á	É	N	
E	Č	P	Z	L	H	J	Í	Č	I	A	N	Š	E	
C	I	B	E	R	Á	N	E	K	L	T	E	Ř	Z	
O	Č	K	Ě	Ř	H	Z	O	R	S	Ý	P	E	O	
N	K	V	Ž	T	Č	K	K	R	A	D	Š	Ř	R	
O	Y	Ě	Ý	U	T	H	Č	A	R	É	G	I	Z	
K	Á	T	N	Á	E	B	Í	S	K	Š	H	C	H	U
I	D	F	Ř	B	P	B	J	G	F	Ť	M	A	V	
L	R	U	J	Č	L	N	A	R	C	I	S	B	O	
E	K	H	L	J	O	J	V	Ě	J	Š	B	Č	N	
V	R	O	V	N	O	D	E	N	O	S	T	F	Z	

JARO
 POMLÁZKA
 BERÁNEK
 MAZANEC
 KRASLICE
 VAJÍČKO
 SNĚŽENKA
 VELIKONOCE
 ROVNODENOST
 ŠPENÁT
 ZNOUZROZENÍ
 KUŘÁTKO
 KVĚT
 TEPLA

ŘEŘIČKA
 SLUNÍČKO
 ZLATÝ DĚŠŤ
 KOČIČKY
 NARCIS

Stella Ferencová, 7.B

Obrázky: Kamila Antošová, 7.B, Kristýna Dostálová, 8.tř

VTIPY A VTÍPKY

V dějepise: „Znáš jméno nějakého významného Slovana, Pepíčku?“

„Ano, prosím. Slovan Liberec, Slovan Bratislava...“

Přijde Pepíček do hudební školy, otevře houslové pouzdro a v něm má samopal.

„Co to má znamenat?!“ ptá se učitel.

„Nic, jenom by mě zajímalo, co si tatínek počne v bance s houslemi.“

Policista zastaví auto:

„Pane řidiči, z vás je cítit rum!“

„To není možný - švagr celý večer tvrdil, že pijeme koňak!“

Petr se ptá dědečka:

„Proč si chirurgové zahalují obličej?“

„Aby je nikdo nepoznal, kdyby se operace nepovedla!“

Metro je vlak, který se ze strachu před Chuckem Norrisem ukryl do podzemí.

Srazí se dvě auta. Z jednoho se vypotácí chlap, z druhého ženská a ta povídá: „Bože, to je štěstí, oba na živu a ještě vy jste krásnej chlap. Měli bychom se seznámit. Já jsem Věra.“

„Těší mě, já Honza.“

Ženská sáhne do auta, vytáhne flašku a říká: „To je prima, nerozbila se.“

Musíme to seznámení zapít.“ Podá ji chlapovi, ten si pořádně přihne a podá ji zpět ženské. Ta ji zazátkuje a strčí do auta.

„Vy se nenapijete?“ povídá chlap.

„Ne, já už jen počkám na policajty.“

Povídá brunetka blondýnce: „Představ si, dneska, když vypli tu eletriku, tak jsem byla celou hodinu zavřená ve výtahu.“

Blondýnka na to: „To ještě nemáš na mě, já musela hodinu stát na jezdících schodech.“

Proč se letos měnil zimní čas na letní? Abychom mohli o hodinu dýl sáňkovat.

Jan Švestka, 8.tř, zdroj: internet

Obrázek: Lenka Prokešová, 7.B

REDAKCE

Slovo na úvod – Vlasta Sokolová
Lyžařský tábor – Markéta Jašová, 7.B
Zápis budoucích prvňáčků – Anežka Vašulínová, 8.tř.
Nácvik polonézy – žákyně 9.B
Polonéza na školním plese – Vlasta Sokolová, žákyně 9.ročníku
Turnaj v házené – Jakub Vašulín, 8.tř.
Turnaj ve futsale – Jakub Vašulín, 8.tř.
Hrajeme si v dějepise – Markéta Jašová, 7.B
Škatule, škatule, hejbejte se – Jakub Vašulín, 8.tř.
Kronika deváťáků – žáci 9.A a 9.B
Rozhovor s Martinem Ševečkem II – Patrik Litschmann, 8.tř.
Co víme o fobiích? – Kristýna Dostálová, 8.tř.
Znáte křestní jména našich učitelů? – Patrik Litschmann a Jakub Chmel, 8.tř.
Holky versus kluci – Barbora Chmelová, 8.tř.
Převládá u vás pravá, nebo levá hemisféra? – Barbora Chmelová, 8.tř.
Za tajemstvím Loch Ness – Kristýna Dostálová, 8.tř.
Komiks – Karolína Audi
Neobvyklé rozhovory – žákyně 9.A
Popletené pohádky – žáci 4.B
Tajemná zahrada – M. Plechlová, 3.B
Pro bystré hlavičky – Stella Ferencová, 7.B
Vtipy a vtípky – Jan Švestka, 8.tř.
Titulní strana – Eliška Benešová, 8.tř.
Obrázky na obálce – Lenka Prokešová, 7.B, Barbora Chmelová, 8.tř.
Stella Ferencová, 7.B

ŘEŠENÍ KŘÍŽOVKY

			K	R	I	S	T	U	S	
S	O	B	O	T	A					
		N	E	D	Ě	L	E			
V	E	L	K	Ý						
		Č	T	V	R	T	E	K		
M	A	Z	A	N	E	C				
		S	N	Ě	Ž	E	N	K	A	
		V	A	J	Í	Č	K	O		
		K	R	A	S	L	I	C	E	
		B	E	R	Á	N	E	K		
		P	O	M	L	Á	Z	K	A	

PŘÍJMENÍ JEŽÍŠE
K VELIKONOCŮM PATŘÍ BÍLÁ ...
DEN, KDY VZTAL JEŽÍŠ KRISTUS Z MRTVÝCH
K VELIKONOCŮM PATŘÍ TAKÉ ... PÁTEK
ŠPENÁT JÍME NA ZELENÝ ...
VELIKONOČNÍ KYNUTÉ PEČIVO
PRVNÍ JARNÍ KVÍTÍ
ZDOBENÝ SYMBOL VELIKONOC
MALOVANÉ VEJCE
OVEČKA A ...
SPLETENÉ PROUTÍ